

גמ' סוכה (ט) - עשיית הסוכה לשמה

רב דניאל שטיין

א. גמ' סנהדרין (יב) - דתניא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום.

ב. גמ' מגילה (לב) - תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג.

ג. משנ"ב (סי' תכ"ט ס"ק א') - וי"א דהחייב שלשים יום הוא רק בפסח משום דיש בהן הלכות רבות כגון טחינת חטים ואפיית המצות והגעלת כלים וביעור חמץ שאלו אם אין עושין אותן כהלכותיהן קודם פסח לית להו תקנה בפסח משא"כ בשאר יום טוב די באיזה ימים קודם ועכ"פ ביום טוב גופא לכו"ע צריך לשאול ולדרוש בכל יום טוב בהלכותיה.

ד. גמ' גיטין (מה:) - ס"ת, תפלין ומזוזות שכתבן מין ומסור, עובד כוכבים ועבד, אשה וקטן, וכתי וישראל מומר פסולין, שנאמר וקשרתם וגו' וכתבתם, כל שישנו בקשירה ישנו בכתיבה, וכל שאינו בקשירה אינו בכתיבה. [תוס' (שם) ד"ה ד"ה כל - מכאן אומר ר"ת דאין אשה אוגדת לולב ועושה ציצית כיון דלא מיפקדה ואין נראה דהא מדפסלינן בריש התכלת (מנחות דף מב.) ציצית בעובד כוכבים דדריש בני ישראל ועשו ולא בעובדי כוכבים מכלל דאשה כשרה ואמרינן נמי סוכת גנב"ך כשרה בפ"ק דסוכה (דף ח:) ודוקא בס"ת ותפילין ומזוזות דכתיב וקשרתם וכתבתם דרשינן הכי].

ה. ס' קהלת יעקב (סוכה שם) - ולי נראה מדתני בברייתא סוכת גנב"ך כשרה מוכה כדברי ר"ת דבציצית ושאר מילי דבעינן לשמה פסולות אם נעשית ע"י נשים דאי לאו הכי אלא אפילו בציצית כשירה מאי רבותא דסוכת נשים כשירה הא אפילו בציצית כשרה עשיית נשים אף דבעי לשמה וכ"ש בסוכה דלא בעי לשמה אלא משמע דבמצות דבעינן לשמה לאו בני עשייה נינהו כיון דפטורות רק בסוכה דלא בעינן כונה לשמה ומכשירין אף בסוכת א"י בהא דוקא כשר.

ו. חי' הריטב"א פסחים (מ) - ואני דנתי לפני מורי הרא"ה ז"ל דודאי אפי' ישראל עומד על גבו לא סגי בהכי דכל היכא דבעי לשמה גוי אדעתיה דנפשיה עביד ולא סגי בישראל עומד על גבו וכו' אבל גוי שאין לו חלק במצוה אפי' בשעת לישנה לא עביד לשם מצוה וכו'.

ז. משנ"ב (סי' תרל"ו ס"ק ד') - ובלבד שיחדש בה דבר. היינו לכתחלה ולמצוה בעלמא כדי שלא יבואו להתיר אפילו עשאה מתחלה לשם דירה דאז פסול מדאורייתא וכו' וכ"ש בסוכות גנב"ך ורקב"ש וכו' בודאי מצוה לחדש בה דבר לשם החג.

ח. אור זרוע (הל' תפילין סי' תקל"ג) - דלכ"ע לכתחלה בעי עיבוד לשמה אי מדאורייתא אי מדרבנן. דכל מצוה בעי תחלת עשייתה לשמה. דומיא דסוכה ישנה דב"ש מכשירין וגרסי' עלה בגירס' ירושלמי תני וצריך לחדש בה דבר.

ט. שער הציון (שם ס"ק ז') - וכתב הפרי מגדים וכו' דבסכך בעינן חדוש וכו', ונראה לי וכו' אם חסר לו גם דופן שלישי בודאי מהני, דבלא זה לא היה יכול לקים מצות סוכה, ועדיף מחדוש מעט בסכך, וכן מוכח בריטב"א בדף מ"ו.

י. גמ' מכות (ח) - אבא שאול אומר מה חטבת עצים רשות אף כל רשות, יצא האב המכה את בנו, והרב הרודה את תלמידו, ושליח ב"ד וכו'. א"ל ההוא מרבנן לרבא, ממאי דמחטבת עצים דרשות, דלמא מחטבת עצים דסוכה ומחטבת עצים דמערכה, ואפ"ה אמר רחמנא, ליגלי, א"ל כיון דאם מצא חטוב לאו מצוה, השתא נמי לאו מצוה. [פרש"י (שם) - כי לא מצא חטובה אין החטבה מצוה אלא עשיית הסוכה].

יא. רמ"א (סי' תרכ"ה) - ומצוה לתקן הסוכה מיד לאחר יום כפור, דמצוה הבאה לידו אל יחמיצנה.

יב. שאילתות דר' אחאי גאון (שאילתא קס"ט) - דמחייבין דבית ישראל למעבד מטללתא ומיתב בה שבעה יומי דכתיב חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים וכת' בסוכות תשבו שבעת ימים.

יג. שו"ע (סי' ת"ס סע' ב') - הרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתה ומזרז העוסקים בהם ומסייע בעריכתן, וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוה.

יד. תוס' מנחות (מב:) ד"ה איהו - ופ' הרואה ירושלמי מצריך לברך אעשיית ציצית סוכה ותפילין ובערוך הביאו בערך צץ ג' וחולק על הש"ס שלנו.